

המנהג שמתעטף אבי הבן בטלית, ויברך:

בְּרוּךְ אַתָּה ה' אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ לְהַתְעַטֵּף

בְּצִיצִית:

מכּינים כּסא לאלוהו הנביא ואומר אבי הבן או המוהל, ויש נוהגים שהקהל חוזר אחריו:

זֶה כֶּסֶּא לְאַלְיָהוּ זְכוּר לְטוֹב.

ופותחים הציבור כולם יחד:

וְהַלְלוּיָהּ בְּרוּךְ אֲשֶׁר כְּבוֹדוֹ מְלֵא עוֹלָם. מְכַל עֵין נְעֻלָּם. בְּרָא מִלֶּאךָ וּגְלַגַּל וְאוֹפֵן
וּבִאֲדָם הָשֵׁלָם. וַיְבָרְכֵם לֵאמֹר פָּרוּ וּרְבוּ וַרְדּוּ בְּעוֹלָם. יוֹדוּךָ עַמִּים אֶל־לֵהִים. יוֹדוּךָ
עַמִּים כָּלָם. וְהַלְלוּיָהּ: אֲשֶׁרִי תִבְחַר וּתִקְרַב יִשְׁכֵּן חֲצִרְךָ. נִשְׁבָּעָה בְּטוֹב בֵּיתְךָ

קִדְּשׁ הִיכָלְךָ. וְהַלְלוּיָהּ:

המוהל מברך ברכה זו קודם שימול:

בְּרוּךְ אַתָּה ה' אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ עַל הַמִּילָה¹:

מיד לאחר המילה, בעוד שהמוהל פורע המילה, אבי הבן מברך:

בְּרוּךְ אַתָּה ה' אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ לְהַכְנִיסוֹ

בְּבְרִיתוֹ שֶׁל־אַבְרָהָם אֲבִינוּ: (אָמֵן)

מיד לאחר שענו הציבור אָמֵן, ממשיכים לומר יחד בקול רם:

כָּשֶׁם שֶׁהַכְּנִסְתּוֹ לְבְרִית, כִּךָ תַּכְנִיסֵהוּ לַתּוֹרָה וּלְמִצְוֹת וּלְחֻפָּה וּלְמַעֲשִׂים טוֹבִים:

אחר כך מברך אבי הבן:

בְּרוּךְ אַתָּה ה' אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁהַחֲבִינוּ וְקִיַּמְנוּ וְהִגִּיעֵנוּ לַזְּמַן הַזֶּה: (אָמֵן)

ואומר אבי הבן בקול רם: בּוֹא בְּבְרִית (פלוני).

ונהגו שהציבור חוזרים אחריו: בּוֹא בְּבְרִית (פלוני).

בקצת קהילות נהגו לומר: אָהוּב יְבִרְךָ הַיָּלֵד הַנִּמּוּל הַזֶּה, וְתִהְיֶה מִילָתוֹ לַתְּרוּפָּה. אָהוּב,
בְּרוּךְ, גָּבוּר, דָּגוּל, הַדּוּר, וְעַד, זַכָּאי, חַנוּן, טָהוֹר, יִשָּׁר. רַפָּא (י"ג רוֹפֵא) יִרְפָּא הַיָּלֵד
הַנִּמּוּל הַזֶּה, וְתִהְיֶה מִילָתוֹ לַתְּרוּפָּה (יַגְדֵּל וַיְגַמֵּל וַיִּתְּרָפֵא, וַיִּזְכֶּה לַתּוֹרָה וּלְחֻפָּה
וּלְמַעֲשִׂים טוֹבִים).

יש נוהגים לומר כאן כולם יחד:

נִשִּׁיר הַמַּעֲלוֹת אֲשֶׁרִי כָּל יָרָא ה'. הַהֲלֹךְ, בְּדַרְכָּיו: יָגִיעַ כְּפִיךָ כִּי תֵאָכֵל. אֲשֶׁרִיךָ וְטוֹב
לָךְ: אֲשֶׁתְךָ כִּגְפֹן פְּרִיָּה בִּירְפָתִי בֵּיתְךָ. בְּנִיךָ כְּשִׁתְּלִי זִיתִים. סָבִיב לְשִׁלְחָנְךָ: הִנֵּה כִי
כֵן יְבִרְךָ גָּבֵר. יָרָא ה': יְבָרְכֶךָ ה' מִצִּיּוֹן. וּרְאֵה בְּטוֹב יְרוּשָׁלַם. כָּל, יָמֵי חַיֶּיךָ: וּרְאֵה
בְּנִים לְבְנִיךָ. שְׁלוֹם, עַל יִשְׂרָאֵל:

המברך (המוהל או מי שכובד בברכה) מחזיק את כוס היין בימינו, ואומר:

כּוֹס יִשׁוּעוֹת אֲשָׁא. וּבִשָּׁם ה' אֶקְרָא: הוֹדוּ לָהּ כִּי טוֹב. כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:

סְבִירִי מָרְנָן. (והשומעים עונים: לַחֲיִי)

בְּרוּךְ אַתָּה ה' אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְּרִי הַגֶּפֶן: (אָמֵן)

ואינו טועם מן היין עד שיגמור התפילות דלקמן.

בְּרוּךְ אַתָּה ה' אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא עֲצִי/עֲשָׂבִי/מִינֵי בִשְׂמִים: (אָמֵן)

לאחר שהמברך והשומעים מריחים, מברך:

בְּרוּךְ אַתָּה ה' אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר קִדְּשׁ יָדֶיךָ מִבֶּטֶן, וְחוּק בְּשִׁאָרוֹ שָׁם,
וְצִאָצְאָיו חֲתָם בָּאוֹת בְּרִית קִדְּשׁ. עַל כֵּן, בְּשִׁכְרָה זֹאת, אֵל חַי, חֲלַקְנוּ, צוּרְנוּ, צוּה
בְּצוּאת קְדוּשִׁים לְהַצִּיל יְדִידוֹת נְשָׁאֵרְנוּ מִשְׁחַת, לְמַעַן בְּרִיתוֹ אֲשֶׁר שָׁם בְּבִשְׂרֵנוּ.

בְּרוּךְ אַתָּה ה', בּוֹרֵת הַבְּרִית: (אָמֵן)

ואומר תפילה זו לרפואת הנימול והיולדת:

תִּשְׁתַּלַּח אֲסוּתָא דְחֲיִי וּדְרַחְמֵי מִן קֶדֶם מִימְרָא דְשִׁמְיָא, לְמַפְרָק לְשִׁיזְבָּא וּלְאַסָּפָה
לְיִנּוּקָא הַדִּין דְאַמְהִיל לְקַבְּלוֹ, וּלְאַמִּיָּה (דִּינּוּקָא הַדִּין), דְּהִיא צְרִיכָא אֲסוּ בִּישְׂרָאֵל.
יִסִּי יִתְהוֹן מְרִי שְׁמִיָּא וִירַחֵם עָלֵיהוֹן, וַיִּתְּסוֹן כְּמָא דְאַתְּסִיאוּ מִי מָרָה עַל יְדֵי מִשָּׁה,
וּכְמִיָּא דִּירִיחוֹ עַל יְדֵי אֱלִישָׁע. וְתִהִי קֶצֶא לְעַקְתָּהוֹן לְרַחֲמָא עָלֵיהוֹן. וְתִקְרַב וְתִיתִי
אֲסוּתָּהוֹן אֲסוּ שְׁלֵמָא קְרִיבָא, בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן קְרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן: (אָמֵן)

וממשיך ואומר:

אֱלֹהֵינוּ וְא־לֵהִי אֲבוּתֵינוּ, קִיָּם אֶת הַיָּלֵד הַזֶּה לְאַבְיוֹ וּלְאַמּוֹ, וַיִּקְרָא נְשָׁמוֹ בִּישְׂרָאֵל
(פלוני). יִשְׁמַח הָאִישׁ בְּיוֹצְאֵי חֲלָצִיו, וְתִגַּל הָאִשָּׁה בְּפִרִי בִטְנָהּ. כְּאִמּוֹר, יִשְׁמַח
אֲבִיךָ וְאִמְךָ וְתִגַּל יוֹלְדָתְךָ: וְנֶאֱמַר, וְאֶעֱבֹר עָלֶיךָ וְאֶרְאֶךָ מִתְּבוֹסֶסֶת בְּדַמְיָךְ. וְאִמְרֵךְ
בְּדַמְיָךְ חֲיִי, וְאִמְרֵךְ לָךְ בְּדַמְיָךְ חֲיִי: וְנֶאֱמַר, זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ. דָּבָר צוּה לְאַלְף דּוֹר:
אֲשֶׁר פָּרַת אֶת אַבְרָהָם. וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִשְׁחָק: וַיַּעֲמִידָהּ לְעֵקֶב לַחֵק. לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית
עוֹלָם: הוֹדוּ לָהּ כִּי טוֹב. כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: (פלוני) הִקְטָן, אֱלֹהִים יַגְדִּלְהוּ: (אָמֵן)
כָּשֶׁם שֶׁנִּכְנַס לְבְרִית, כִּךָ יִכְנַס לַתּוֹרָה וּלְמִצְוֹת וּלְחֻפָּה וּלְמַעֲשִׂים טוֹבִים. וְכֵן יְהִי
רָצוֹן, וְאִמְרוּ אָמֵן: (אָמֵן)

ונותן יין מהכוס לכוס קטן ומשגרו ליולדת, ושוותה ונותן לאחרים לשתות. ויש אומרים את אחת מההללות האלו:

וְהַלְלוּיָהּ הַיָּלֵד הַנִּמּוּל הַזֶּה, יְבָרְכֶהוּ א־ל, רָם. וַיִּתְּבֶרֶךְ בְּבִרְכַת מִשָּׁה, בֶּן עַמְרָם.

ובבִּרְכַת מִי שֶׁנִּגְלָה עָלָיו בְּפִדָן אָרָם. וְהַלְלוּיָהּ:

אומרים רבי חנניא בן עקשיא אומר כו' ואח"כ אומרים קדיש 'דעתיך לחדתא' (בעמוד הבא)

¹ ואם מל את בנו, חותם בסוף הברכה: למול את הבן.

יתגדל ויתקדש שמייה רבא: (אמן) דעתיד לחדתא עלמא, ולאחא מיתיא, ולמפרק חייא, ולמבני קרתא ירשלם. ולשבכלא היכלא קדישא, ולמעקר פלחנא נכראה מן ארעא, ולאחבא פלחנא די שמייה לאתריה בהדריה בזיוויה וביקריה. וימלוך מלכותיה, ויצמח פרקיה, ויקרב משיחיה, ויפרוק עמיה. בחיכון וביומיוכו ובחיהון דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן קריב, ואמרו אמן: אמן, יהא שמייה רבא, מברך. לעלם, ולעלמי עלמאי, ויתברך: (אמן) וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתעלה ויתהדר ויתהלל ויתנשא, שמייה דקדשא ברין הוא: (אמן) לעילא לעילא מכל ברכתא, שירתא ושתבחתא ונחתא, דאמין בעלמא, ואמרו אמן: (אמן)

על ישראל, ועל רבנן, ועל תלמידיהון, ועל [כל] תלמידי תלמידיהון דעסקין באוריתא (קדישתא) די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר, יהי להון ולנא חנא וחסדא ורחמי מן קדם אבונא דבשמאי, ואמרו אמן:

(אמן)

יהא שלמא רבא מן שמיא, וסיעתא ופרקנא ורוחא וחנוא וחסדא ורחמי, עליכון ועלנא ועל כל קהלהון דכל בית ישראל, לחיים ולשלום, ואמרו אמן: (אמן)
עושה שלום במרומיו. הוא ברחמיו וחסדיו ועשה שלום עלינו ועל כל ישראל. וינחמנו בציון ויבנה ברחמיו את ירושלים. בחיינו ובימינו בקרוב אמן ואמן:

אערוך מהלל ניבי

אערוך מהלל ניבי, לפני אליהי אבי, לכבוד חמדת לבבי, אליהו הנביא.

נטע האל בישרון, חבצלת השרון, איש מגזע אהרן, משרת צור משגבי.

כהן לא-ל עליון הוא, פינחס הוא אליהו, הנביא יקראוהו, הגלעדי התשבי.

יום קנא קנאת הא-ל, הרג בכח ואל, נשיא שבט ישראל, ובת צור שמה כזבי.

דין שמע מפי רבו, איש ארמית משכבו, קנאים הם פוגעים בו, ויאמר אריק חרבי.

ויהם מתוך עדה, רמח בידו הדה, ויחדר חרדה, נתגבר כמו לביא.

דקר בחרבו אותם, כדרך שכיבתם, על הארץ חבטם, ולמשה אותם הביא.

בשכר זאת א-ל חי עולם, נתן לו שכר משלם, ברית כהנת עולם, ויכפר עלי חובי.

נסים עשר ושנים, בדבריהם שנויים, עשה לו דר שמים, צור גואלי אבי.

אמת בפיהו היה, לאלמנה עניה, עת את בנה החיה, ולנפשו אמר שובי.

השמן גם הוא שרתה, ברכה בו והייתה, כד הקמח לא כלתה, ותגדלי ותרבי.

רוזפים אחרי תהו, הכה בשבט פיהו, ויאמרו ה' הוא, אמת ואתה נביא.

וגזר אמר עשה, מספר שנים שלשה, מטר לא נתן ארצה, הוא המוציא המביא.

נתן לו הא-ל מהלכים, בעולם המלאכים, ולעתות הצרכים, הוא נגלה פערבי.

בקדשה ובטהרה, עלה עלה בסערה, אלישע אליו קרא, ויאמר אבי אבי.

נפשי לילה אותהו, מי יתן אמצאהו, פתח ביתי אראהו, ישקיף בעד אשנבי.

חסין קדוש אקראה, איש אשר פניו ראה, הן כביר ידו מצאה, תשווה אליו אביא.

חן חן לו איש לו נגלה, בחלום חזיון לילה, ובברית דם המילה, בא יבא רץ כצבי.

זכור לטוב יאיר נרי, יבשר ציון עירי, יאמר לה התנערי, מעפר קומי שבי.

קול זמרת שיר מהללי, ירצה צור גואלי, ולא דומיה לי, כל עוד נשמתני בי.

יהי שלום בחילינו

יהי שלום בחילינו. ושלוח בישראל.

בסימן טוב בן בא לנו. ביימיו יבוא הגואל:

הילד יהי רענן. בצל שדי יתלונן.

ובתורה (אז) יתבונן. יאלף דת לכל שואל:

ומקורו יהי ברוי. זמן חיו יהי ארוי.

ושלחנו יהי ערוך וזבחו לא יתגאל:

שמו יצא בכל עבר. אשר יגדל יהי גבר.

וליראי א-ל יהי חבר. יהי בדורו בשמואל:

עדי זקנה וגם שיבה. יהי דשן בכל טובה.

ושלום לו ורב אהבה. אמן בן יאמר הא-ל:

הנמול בתוך עמו. יחיה לאביו ולאמו.

ויהיה א-להיו עמו. וגם כל בית ישראל:

מקבץ שירים קצרים

תהא השעה הזאת, שעת רחמים, ועת רצון - מלפניך.

יברכך ה' מציון וראה בטוב ירושלים. וראה בניס לבניך שלום על ישראל.

יברכך ה' וישמרך. יאר ה' פניו אליך ויחנך. ישא ה' פניו אליך וישם לך שלום.

המלאך הגואל אותי מכל רע יברך את הנערים ויקרא בהם שמי ושם אבותי אברהם ויצחק וידגו לרוב בקרב הארץ.

וזכני לגדל, בניס ובני בניס, חכמים ונבונים, אוהבי ה' יראי אלוקים, אנשי אמת זרע קודש בה' דבקים. ומאירים את העולם, בתורה ומעשים טובים, ובכל מלאכת עבודת הבורא.

זרעא חיא וקיימא, זרעא די לא יפסוק ודי לא יבטול מפתגמי אורייטא.

סימן טוב, ומזל טוב, יהא לנו ולכל ישראל, אמן.